

זוהר חלק ג' פרשת בהר דף קי ע"ב

בטחון בה'

וְכִי תֹאמְרוּ מֶה נֹאכַל בַּשָּׂנָה הַשְּׂבִיעִית וְגו' וְצוֹיְתִי אֶת בְּרַכְתִּי לָכֶם בַּשָּׂנָה הַשְּׁשִׁית וְגו'.
 רבי יהודה פתח, **"בְּטַח בְּה' וַעֲשֵׂה טוֹב שְׂכָן אֶרֶץ וְרַעַה אֱמוּנָה"** (תהלים לז, ג), לעולם
 יהיה אדם נזהר ברבוננו, וידבק לבו באמונה העליונה, בשביל שיהיה שלם ברבוננו, שכאשר
 יהיה שלם בו, לא יוכלו להרע לו כל בני העולם.

על ידי עשיית טוב למטה נתעורר טוב למעלה

בוא וראה, "בְּטַח בְּה' וַעֲשֵׂה טוֹב", מהו **"וַעֲשֵׂה טוֹב",** אלא כך למדנו, בפעולה שלמטה
 נתעוררה פעולה למעלה.

ועל כן "וַעֲשֵׂה טוֹב" כתוב, ואין טוב אלא צדי"ק, שכתוב: **"אָמְרוּ צְדִיק כִּי טוֹב"** (ישעיהו ג, ט),
 כיון שאתם עושים טוב, ודאי טוב ההוא יתעורר^[1], ואז **"שְׂכָן אֶרֶץ וְרַעַה אֱמוּנָה"**,
 הכל אחד^[2].

כשהטוב משפיע למלכות נמתקים דיניה ואפשר להשתעשע בה

"שְׂכָן אֶרֶץ", ארץ העליונה, שהרי אין לך בעולם מי שיכול לשכן עמה, עד שיתעורר טוב
 ההוא אצלה, ואז **"שְׂכָן אֶרֶץ",** תשכן עמה, תאכל פירותיה, תשתעשע אתה.
"וְרַעַה אֱמוּנָה", זו אר"ץ, והכל אחד, כמו שכתוב: **"וְאֱמוּנַתְךָ בְּלִילוֹת"** (תהלים צב, ג), **"וְרַעַה**
אֱמוּנָה", הוה מנהיגה בכל רצונך.

יש מפזר ונוסף עוד

בוא וראה, בני האמונה מנהיגים לה לרצונם בכל יום^[3], מי המה בני האמונה, אלה
 שמעוררים טו"ב ההוא אצלה^[4], ואינו חס על שלו, ויודע שהרי הקדוש ברוך הוא יתן
 לו יותר, כמו שכתוב: **"יֵשׁ מְפֹזֵר וְנוֹסֵף עוֹד"** (משלי יא, כד), מה הטעם, לפי שזה מעורר ברכות
 לנגדו, ואל יאמר, אם אתן עכשיו, מה אעשה למחר, אלא הקדוש ברוך הוא יתן לו ברכות
 עד בלי די, כמו שנתבאר.

ולפיכך, "וְכִי תֹאמְרוּ מֶה נֹאכַל בַּשָּׂנָה הַשְּׂבִיעִית וְגו'", מה כתוב: **"וְצוֹיְתִי אֶת בְּרַכְתִּי לָכֶם**
בַּשָּׂנָה הַשְּׁשִׁית וְגו' וַעֲשֵׂת אֶת הַתְּבוּאָה לְשָׁלֹשׁ הַשָּׁנִים", **"וַעֲשֵׂת"**, ועשתה צריך
 לומר, מהו **"וַעֲשֵׂת"**, אלא להוציא ה' שיש לה שמטה ושבייתה, אינה עושה מלאכה, כתוב:

זוהר תורה * דף היומי * פרשת בהר - יום ב'

1. כונתו, על מדת היסוד צדיק, שנקרא טוב, כרצון יראיו, ככתוב **"רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֵׂה"** (תהלים קמה, ט): ט. היינו, שגורמים התקשרות צדי"ק
 2. ארץ ואמונה, שפירוש, על מדת המלכות: ח. פירוש,
 3. כונתו, על מדת היסוד צדיק, שנקרא טוב, כרצון יראיו, ככתוב **"רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֵׂה"** (תהלים קמה, ט): ט. היינו, שגורמים התקשרות צדי"ק
 4. ארץ ואמונה, שפירוש, על מדת המלכות: ח. פירוש,

”ראו כי ה' נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים” (שמות טז, כט),
כדמיון זה, ”וצויתני את ברכתי לכם בשנה הששית וגו”.

זוהר פרשת בהר חלק ג' דף קיא ע"א

על ידי צדקה הוא מעורר את היסוד להשפיע למלכות

”וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך”. פתח רבי יוסי ואמר, ”בַּטַח
בה' ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה” (תהלים לז, ג), אשרי חלקו של אדם שעושה טוב
משלו, שהרי הוא מעורר טו"ב בכנסת ישראל^[1], ובמה, בצדקה, שכאשר נתעורר צדקה,
הרי אז נתעורר טו"ב אצל כנסת ישראל.

על ידי המתקת דיניה ניצולים ממות לחיים

ועל זה כתוב: ”וצדקה תציל ממות” (משלי י, ב), מה הטעם, לפי שצדקה עץ חיים הוא,
ונתעורר על עץ ההוא של מיתה, ולוקח אותן הנאחזים בו, ומצילם מן המיתה, מי גרם
לעץ חיים ההוא שיתעורר על עץ ההוא של מיתה, הוי אומר, שזו היא הצדקה שהוא עושה,
כביכול הוא נותן עוז למדת מלכותו למעלה, כמו שכתוב: ”עשה צדקה בכל עת” (תהלים קו,
ג), וכי בכל עת יכול אדם לעשות צדקה, אלא כך למדנו, מהו ”בכל עת”, כמו שכתוב: ”ואל
יבא בכל עת אל הקדש”^[יא] וזה נתבאר.

זוהר חלק א' פרשת וירא דף קד.

בשעה שהדין שורה זוכר ה' את הצדקה

רבי אלעזר אמר, אדם העושה צדקה עם אנשים, בזמן שהדין שורה בעולם, הקדוש ברוך
הוא זוכר לו צדקה ההיא שעשה, לפי שבכל שעה שזוכה האדם לעשות צדקה עם
אנשים, נכתב עליו הצדקה למעלה, ואפילו בשעה שהדין שורה עליו, זוכר לו הקדוש ברוך
הוא טוב ההוא שעשה וזכה עם אנשים, כמו שכתוב: ”וצדקה תציל ממות”.

זיו הזוהר
וצד"ק, יסוד ומלכות, על ידי נתינת צדקה: נקראת ע"ת כי מספירה הזאת מתחיל הענין של
י. היינו יחוד יסוד ומלכות: יא. מדת המלכות עתים וזמנים: